

Rigsdaler, hvorfor en Procurator pleier at tage tre, og det vilde dog være urigtigt at forbyde en Mand at henvende sig til den, hos hvem han kan faae sine Forretninger udført billigst, og til hvem han maaskee har meest Tillid. Hvem skulde forøvrigt kunne kontrollere dette? Thi vil jeg s. Ex. have et Document skrevet og gaaer til en Justitsmedlemsmands Fuldmægtig, udenfor Contoirtiden og forlanger, at han skal skrive det, hvem vilde da kunne formene mig det, og hvem skulde kontrollere det? Vil jeg have en Auction afholdt og har særdeles Tillid til en saadan Fuldmægtig og puffer ham til Incassator, saa forekommer det mig virkelig ogsaa noget ubilligt, om man vilde formene mig at henvende mig til en saadan Mand, naar jeg har særdeles Tillid til ham. Jeg troer derfor, som sagt, at man paa den Maade vil gaae vel vidt i denne Sag, og ligeledes, at man ikke vil kunne kontrollere eller overholde et saadant Forbud.

H. Sage: Jeg har ikke forstaaet det Endringsforslag, som er stillet af et Fleertal i Udvalget, paa den Maade som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts Ste Valgkreds (S. A. Hansen); thi saaledes, som Ordene lyde: „De ved nærværende Lov fastsatte Bederlag for Contoirudgifter revideres o. s. v.“ maae de gaae ogsaa paa det Bederlag, som fastsættes for de Embedsmænd, der faae Contoirholdsbødgjærelse efter denne Lov, og Udtrykkene ere i den Henseende forskjelligte fra de Lønningslove, der efterhaanden ere vedtagne. Det vil være urigtigt at antage den ærede Rigsdagsmands Forslag; thi derefter gjælder kun Bederlaget til den Tid, der er anført, nemlig 1865—66. Men hvad gjælder da efter denne Tid, naar ingen ny Lov er udkommen? Det gaaer dog ikke an, at der findes en Tid, hvor ingen Bestemmelse gjælder om, hvilke Bederlag Retsbetjentene skulle have for Contoirholdsbødgifter. Fleertallets Forslag bruger ganske de samme Udtryk, som efterhaanden ere brugte i andre Lønningslove. Lovene af 12te Januar 1858, af 31te Marts 1860 og 19de Februar 1861 stemme alle overeens i, at de skulle underkastes en almindelig Revision, og Fleertallets Forslag gaaer ud paa, at det foreliggende Lov-

udkast skal revideres inden den og den Tid; jeg maa stemme for dette Forslag, da det ellers kunde hælde, at vi til en given Tid ingen Bestemmelser havde om disse Contoirholdsbødgifter.

Alberti: Fleertallet i Udvalget har optaget det Endringsforslag, som jeg lod falde ved anden Behandling, og det er mig meget overrassende, at det ærede Fleertal ikke bedre har overveiet sin egen Mening, inden Sagen kom for her til anden Behandling. Dengang var Fleertallet nemlig aldeles afgjort mod mit Endringsforslag, og det var ogsaa derfor, at jeg tog det tilbage; men jeg maa nu erklære, at efterat der er fremkommet et andet Forslag fra Udvalgets Mindretal, som netop udtrykker og kan gennemføre den Hensigt, hvori mit Forslag var stillet, saa maa jeg slutte mig dertil og gaae imod Fleertallet. Mindretallets Forslag er langt fuldkommere end Fleertallets, og jeg maa endvidere tilstaae, at det forundrede mig at høre den ærede Ordfører og den sidste ærede Taler (H. Sage) udtale den bestemte Paastand, at det ikke gaaer an at sige, at Loven kun skal gjælde til en vis Tid. Førend vi kom til at sætte Retsbetjentene paa fast Gage, da saae og hørte man den Paastand, at de havde en velerhvervet Ret til at beholde de sportelmæssige Intrader, og nu synes det, som om den ærede Ordfører vil paastaae, at de ogsaa have en velerhvervet Ret til at oppebære et vist Bederlag for Contoirholdsbødgifter, om dette Contoirhold endogsaa maa ansees for at være for stort. Det er mod denne Paastand, at jeg herved nedlægger Protest, og det vil jeg gjøre, saa længe jeg har Plads her i Thinget, enten saa Fleertallets Forslag vedtages eller ikke. Hensigten med denne Lov er at skaffe de Midler tilstede, som de Retsbetjente og Magistratspersoner, hvem Loven angaaer, efter al Sandsynlighed kunne bruge til deres Contoirudgifter, og dernæst fremstiller det Spørgsmaal sig, hvor længe denne Lov skal gjælde, og den bør dog vel ikke gjælde længere, end til Omstændighederne have forandret sig. Dette kan opnaaes ved Mindretallets Forslag, ligesom ogsaa, at til en vis given Tid skal denne Lov paany som en Bevillingslag passere gjen-